Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

28. října 2020 *

„Řízení o předběžné otázce – Zadávání zakázek v odvětvích vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb – Směrnice 2014/25/EU – Článek 13 – Činnosti související s poskytováním poštovních služeb – Zadavatelé – Veřejné podniky – Přípustnost“

Ve věci C-521/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (regionální správní soud pro Lazio, Itálie) ze dne 4. července 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 6. srpna 2018, v řízení

Pegaso Srl Servizi Fiduciari,

Sistemi di Sicurezza Srl,

YW

proti

Poste Tutela SpA,

za přítomnosti:

Poste Italiane SpA,

Services Group,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, M. Ilešič, E. Juhász (zpravodaj), C. Lycourgos a I. Jarukaitis, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. ledna 2020,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Pegaso Srl Servizi Fiduciari a Sistemi di Sicurezza Srl A. Scuderim a F. Bottim, avvocati,

* Jednací jazyk: italština.

– za Poste Tutela SpA S. Napolitanem, avvocato,

– za Poste Italiane SpA A. Fratinim a A. Sandullim, avvocati,

– za Services Group L. Lentinim, avvocato,

– za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s D. Del Gaizem, avvocato dello Stato,

– za Evropskou komisi G. Gattinarou a P. Ondrůškem, jakož i L. Haasbeek, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. dubna 2020,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu bodů 21 a 46 odůvodnění, jakož i článku 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. 2014, L 94, s. 1), čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65), jakož i čl. 3 odst. 4, čl. 4 odst. 1 a 2 a článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 243).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl a YW (dále jen společně „Pegaso“) na straně jedné a společnostmi Poste Tutela SpA a Poste Italiane SpA na straně druhé ve věci legality oznámení o zahájení zadávacího řízení týkajícího se zadání, v kontextu otevřeného řízení, domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do prostor společnosti Poste Italiane a dalších společností její skupiny.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2004/17/ES

3 Článek 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. 2004, L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19), nadepsaný „Poštovní služby“, v odst. 1 stanovil:

„Tato směrnice se vztahuje na činnosti související s poskytováním poštovních služeb, nebo, za podmínek uvedených v odstavci 2, jiných služeb než poštovních.“

Směrnice 2014/23

4 Body 21 a 46 odůvodnění směrnice 2014/23 uvádějí:

„21) Pojmem ‚veřejnoprávní subjekty' se opakovaně zabýval Soudní dvůr Evropské unie a poskytl řadu vyjasnění, která jsou k plnému pochopení tohoto pojmu klíčová. Proto je třeba vyjasnit, že subjekt, který působí za normálních tržních podmínek, usiluje o dosažení zisku a nese ztráty plynoucí z výkonu své činnosti, by neměl být považován za ‚veřejnoprávní subjekt', neboť potřeby veřejného zájmu, k jejichž naplnění byl zřízen nebo jejichž naplnění mu bylo uloženo, lze považovat za potřeby průmyslové nebo obchodní povahy. Obdobně byly Soudním dvorem posouzeny také podmínky týkající se původu financování daného subjektu, z čehož vyplynulo, že financování ‚z větší části' značí více než z poloviny a že toto financování může zahrnovat platby od uživatelů, které jsou ukládány, vypočítávány a vybírány v souladu s pravidly veřejného práva.

[…]

46) Koncese udělované ovládaným právnickým osobám by neměly podléhat uplatňování postupů stanovených touto směrnicí, pokud veřejný zadavatel nebo zadavatel ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a) ovládá dotyčnou právnickou osobu obdobně, jako ovládá vlastní organizační složky, za podmínky, že ovládaná právnická osoba vykonává více než 80 % svých činností při plnění úkolů, jež jí svěřil ovládající veřejný zadavatel nebo zadavatel nebo jiné právnické osoby ovládané tímto veřejným zadavatelem nebo zadavatelem, bez ohledu na příjemce plnění koncesní smlouvy. […]"

5 Článek 6 této směrnice, nadepsaný „Veřejní zadavatelé", v odstavci 4 stanoví:

„ ‚Veřejnoprávními subjekty' se rozumějí subjekty se všemi těmito charakteristikami:

a) jsou založeny za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu;

b) mají právní subjektivitu a

c) jsou financovány převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhají řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jejich správním, řídícím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty."

6 Článek 16 uvedené směrnice, nadepsaný „Vyloučené činnosti, které jsou přímo vystaveny hospodářské soutěži", stanoví:

„Tato směrnice se nevztahuje na koncese udělované zadavateli, pokud v členském státě, ve kterém mají být tyto koncese plněny, bylo podle článku 35 směrnice 2014/25/EU stanoveno, že činnost je přímo vystavena hospodářské soutěži v souladu s článkem 34 uvedené směrnice."

Směrnice 2014/24

7 Definice pojmu „veřejnoprávní subjekt" uvedená v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice 2014/24 odpovídá definici uvedené v čl. 6 odst. 4 směrnice 2014/23.

Směrnice 2014/25

8 Definice pojmu „veřejnoprávní subjekt" uvedená v čl. 3 odst. 4 směrnice 2014/25 odpovídá rovněž definici uvedené v čl. 6 odst. 4 směrnice 2014/23.

9 Článek 4 odst. 1 a 2 směrnice 2014/25 zní takto:

„1. Pro účely této směrnice se zadavateli rozumí subjekty, které:

a) jsou veřejnými zadavateli nebo veřejnými podniky a vykonávají některou z činností uvedených v článcích 8 až 14;

b) pokud nejsou veřejnými zadavateli nebo veřejnými podniky, vykonávají jako jednu ze svých činností kteroukoli z těch, jež jsou uvedeny v článcích 8 až 14, nebo více těchto činností a působí na základě zvláštních nebo výhradních práv udělených příslušným orgánem členského státu.

2. ‚Veřejným podnikem' se rozumí podnik, ve kterém veřejní zadavatelé mohou vykonávat přímo nebo nepřímo dominantní vliv na základě vlastnických práv k podniku, finanční účasti v něm nebo pravidel, jimiž se řídí;

O dominantní vliv veřejných zadavatelů se jedná, pokud v kterémkoliv z níže uvedených případů tito veřejní zadavatelé přímo či nepřímo:

a) drží většinu upsaného základního kapitálu podniku;

b) disponují většinou hlasovacích práv vyplývajících z podílu na podniku;

c) mohou jmenovat více než polovinu členů správního, řídícího nebo dozorčího orgánu podniku."

10 Článek 6 odst. 1 a 2 uvedené směrnice stanoví:

„1. V případě zakázek určených k pokrytí více činností mohou zadavatelé zvolit zadání samostatných zakázek pro účely každé oddělené činnosti nebo zadat jedinou zakázku. Zvolí-li zadavatelé zadání samostatných zakázek, rozhodnutí o tom, která pravidla se použijí na každou ze samostatných zakázek, se přijímají na základě vlastností dotčené oddělené činnosti.

Bez ohledu na článek 5, pokud zadavatelé zvolí zadání jediné zakázky, se použijí odstavce 2 a 3 tohoto článku. Pokud se však na jednu z dotčených činností vztahuje článek 346 Smlouvy o fungování EU nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES [ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17 a 2004/18/ES (Úř. věst. 2009, L 216 s. 76)], použije se článek 26 této směrnice.

Výběr mezi zadáním jediné zakázky a zadáním většího počtu samostatných zakázek však nesmí být proveden s cílem vyloučit tuto zakázku nebo zakázky z oblasti působnosti této směrnice, případně směrnice 2014/24/EU nebo směrnice 2014/23/EU.

2. Zakázka, která má zahrnout více činností, se řídí pravidly vztahujícími se na činnost, které se především týká."

11 V článcích 8 až 14 směrnice 2014/25 jsou uvedeny činnosti, na které se vztahuje uvedená směrnice, a sice plyn a teplo (článek 8), elektřina (článek 9), voda (článek 10), dopravní služby (článek 11), přístavy a letiště (článek 12), poštovní služby (článek 13) a těžba ropy a zemního plynu, jakož i průzkum nebo těžba uhlí nebo jiných pevných paliv (článek 14).

12 Článek 13 této směrnice zní takto:

„1. Tato směrnice se vztahuje na činnosti související s poskytováním:

a) poštovních služeb;

b) jiných služeb než poštovních, pod podmínkou, že jsou takové služby poskytovány subjektem, který rovněž poskytuje poštovní služby ve smyslu odst. 2 písm. b) tohoto článku, a jestliže pro služby spadající do odst. 2 písm. b) tohoto článku nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 34 odst. 1.“

2. Pro účely tohoto článku a aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES [ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. 1998, L 15, s. 14; Zvl. vyd. 06/03, s. 71)], se rozumí:

a) ‚poštovní zásilkou‘ zásilka s adresou v konečné podobě, ve které má být dodána, bez ohledu na její hmotnost. Kromě listovních zásilek jsou to rovněž například knihy, katalogy, noviny, časopisy a poštovní balíky obsahující zboží s obchodní hodnotou či bez obchodní hodnoty, bez ohledu na jejich hmotnost;

b) ‚poštovními službami‘ služby spočívající ve výběru, třídění, přepravě a dodávání poštovních zásilek. Tyto služby zahrnují služby spadající do oblasti všeobecných služeb i služby mimo oblast všeobecných služeb v souladu se směrnicí 97/67/ES;

c) ‚jinými službami než poštovními službami‘ služby poskytované v následujících oblastech:
   i) služby řízení doručovacích služeb (jak služby předcházející odeslání, tak následující po odeslání, včetně služeb zpracování pošty – ‚mailroom management‘),
   ii) služby týkající se poštovních zásilek nezahrnutých v písmenu a), jako je neadresná reklamní pošta.“

13 Článek 19 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Tato směrnice se nevztahuje na zakázky, které zadavatelé zadávají za jiným účelem, než je vykonávání jejich činností uvedených v článcích 8 až 14, nebo za účelem vykonávání takových činností ve třetí zemi za podmínek, které nezahrnují fyzické využívání sítě nebo geografické oblasti v rámci Unie, a rovněž se nevztahuje na soutěže o návrh organizované za těmito účely.“

Italské právo

14 Decreto legislativo n. 50 – Attuazione delle direttive 2014/23/UE, 2014/24/UE e 2014/25/UE sull’aggiudicazione dei contratti di concessione, sugli appalti pubblici e sulle procedure d’appalto degli enti erogatori nei settori dell’acqua, dell’energia, dei trasporti e dei servizi postali, nonché per il riordino della disciplina vigente in materia di contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture (legislativní nařízení č. 50, kterým se provádí směrnice 2014/23/EU o udělování koncesí, směrnice 2014/24/EU o zadávání veřejných zakázek a směrnice 2014/25/EU o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, a kterým se přepracovává platná právní úprava v oblasti veřejných zakázek na stavební práce, služby a dodávky) ze dne 18. dubna 2016 (běžný dodatek ke GURI č. 91 ze dne 19. dubna 2016), vytvořilo nový Codice dei contratti pubblici (zákon o veřejných zakázkách).

15 Článek 3 odst. 1 písm. d) tohoto zákona definuje pojem „veřejnoprávní subjekt“ ve smyslu tohoto zákona stejným způsobem, jak je tento pojem definován v čl. 6 odst. 4 směrnice 2014/23, v čl. 2 odst. 1 bodu 4 směrnice 2014/24 a v čl. 3 odst. 4 směrnice 2014/25.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

16 Oznámením zveřejněným dne 29. července 2017 v *Úředním věstníku Evropské unie* zahájila společnost Poste Tutela, která byla v té době 100% vlastněna společností Poste Italiane, otevřené zadávací řízení za účelem uzavření rámcových dohod týkajících se domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do prostor společnosti Poste Italiane a dalších společností její skupiny, které bylo územně rozděleno do sedmi kumulovatelných částí, a to v délce trvání 24 měsíců (dalších 12 v případě prodloužení) a v celkové odhadované výši 25 253 242 eur. V oznámení o zahájení zadávacího řízení byla jako „právní základ“ uvedena směrnice 2014/25.

17 Vzhledem k tomu, že společnost Pegaso byla toho názoru, že oznámení o zahájení zadávacího řízení je v rozporu s některými ustanoveními zákona o veřejných zakázkách, podala žalobu k předkládajícímu soudu, který usnesením o předběžném opatření ze dne 20. října 2017 zadávací řízení přerušil.

18 Poste Italiane, se kterou se s účinkem od 1. března 2018 prostřednictvím fúze sloučila společnost Poste Tutela, navrhovala, aby byla žaloba prohlášena za nepřípustnou z důvodu, že k jejímu projednání nejsou příslušné správní soudy. Vysvětluje, že i když měla společnost Poste Tutela v době zveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení dotčeného ve věci v původním řízení povahu veřejného podniku, nespadají služby dotčené tímto oznámením pod některou ze zvláštních oblastí uvedených ve směrnici 2014/25. Uvedená společnost dodává, že tento názor byl potvrzen usnesením Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie) ze dne 1. října 2018, který konstatoval, že v oblasti veřejných zakázek zadávaných společností Poste Italiane je příslušný obecný soud, i když je tato společnost veřejným podnikem, pokud jsou předmětem těchto zakázek činnosti, které nejsou vlastní činnostem spadajícím do dotčené zvláštní oblasti.

19 Poste Italiane každopádně tvrdí, že předmět sporu zanikl, jelikož oznámení o zahájení zadávacího řízení dotčené v původním řízení bylo po podání projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vzato zpět.

20 Společnost Pegaso odmítá námitku nepříslušnosti vznesenou společností Poste Italiane. Tvrdí, že pod služby spadající do zvláštních odvětví je třeba zahrnout nejen takové služby přímo uvedené v příslušné právní úpravě, jako jsou poštovní služby, ale také doplňkové a vedlejší služby, jejichž účelem je zaručit skutečné poskytování prvně uvedených služeb.

21 Předkládající soud má za to, že nejprve je třeba vyřešit otázku, zda věc v původním řízení spadá do příslušnosti správních soudů, nebo soudů obecných. Za tímto účelem je podle uvedeného soudu nezbytné určit, zda Poste Tutela, nyní Poste Italiane, měla povinnost vyhlásit zadávací řízení za účelem zadání služeb dotčených v původním řízení. V tomto ohledu má za to, že Poste Italiane vykazuje všechny charakteristiky požadované k tomu, aby mohla být kvalifikována jako veřejnoprávní subjekt ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. d) zákona o veřejných zakázkách a směrnic 2014/23, 2014/24 a 2014/25. Podotýká však rovněž, že Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud) dospěl v usnesení uvedeném v bodě 18 tohoto rozsudku k odlišnému závěru, v němž zejména zdůraznil, že Poste Italiane se nyní řídí především požadavky průmyslové a obchodní povahy.

22 Za těchto okolností se Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (regionální správní soud pro Lazio, Itálie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být společnost Poste Italiane na základě uvedených charakteristik kvalifikována jako ‚veřejnoprávní subjekt‘ podle čl. 3 odst. 1 písm. d) [zákona o veřejných zakázkách] a podle příslušných unijních směrnic (směrnice [2014/23], [2014/24] a [2014/25]?

2) Vztahuje se uvedená kvalifikace rovněž na její 100 % dceřinou společnost Poste Tutela, jejíž fúze se společností Poste Italiane již probíhá, a to s ohledem na bod 46 odůvodnění směrnice [2014/23] o ovládaných právnických osobách [v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 5. října 2017,

LitSpecMet (C-567/15, EU:C:2017:736): povinnost zadávacího řízení společností ovládaných orgánem státní správy; rozsudek šestého senátu Consiglio di Stato [(Státní rada, Itálie)] č. 6211 ze dne 24. listopadu 2011]?

3) Jsou uvedené společnosti povinny provádět otevřené zadávací řízení pouze při přidělování zakázek, které souvisí s činnostmi vykonávanými ve zvláštních odvětvích podle směrnice [2014/25], a to jako zadavatelé, kteří musí být považováni za veřejnoprávní subjekty podle pravidel upravených v části II zákona o veřejných zakázkách, zatímco ve vztahu ke smluvní činnosti nesouvisející s uvedenými odvětvími mají plnou smluvní volnost a jsou vázáni výhradně soukromoprávními pravidly, s přihlédnutím k zásadám stanoveným v bodě 21 odůvodnění a článku 16 směrnice [2014/23]?

4) Naproti tomu v případě, že tyto společnosti splňují požadavky kladené na veřejnoprávní subjekty, mají podléhat obecné směrnici [2014/24] (a tedy smluvním pravidlům pro otevřené zadávací řízení), pokud jde o zakázky, jejichž předmět nespadá do zvláštních odvětví, a to i v případě, že – z důvodu vývoje těchto společností od okamžiku jejich založení – vykonávají činnosti převážně podnikatelského charakteru za tržních podmínek?

5) V případě kanceláří, kde se smíšeným způsobem vykonávají činnosti, které přímo souvisejí s univerzální službou, i činnosti, které s touto službou nesouvisejí, je možno vyloučit koncept funkční souvislosti se službou, která je konkrétně ve veřejném zájmu, pokud jde o smlouvy týkající se běžné i mimořádné údržby, úklidu, zařizování, jakož i domovnických a bezpečnostních služeb pro tyto kanceláře?

6) Pokud by bylo přijato tvrzení společnosti Poste Italiane, je třeba skutečnost, že bylo z vlastní iniciativy zveřejněno oznámení o zahájení zadávacího řízení, na které se nevztahují veškeré záruky transparentnosti a rovného zacházení upravené v zákoně o veřejných zakázkách a které bylo bez dalších upozornění v tomto směru řádně zveřejněno v *Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana* a v *Úředním věstníku Evropské unie*, považovat za neslučitelnou s ustálenou zásadou ochrany legitimního očekávání uchazečů zadávacího řízení?“

23 Poté, co společnost Poste Italiane informovala Soudní dvůr o zrušení oznámení o zahájení zadávacího řízení dotčeného ve věci v původním řízení, dotázal se Soudní dvůr předkládajícího soudu, zda si přeje vzít zpět svou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Dne 26. října 2018 předkládající soud oznámil, že na této žádosti trvá.

24 V odpovědi na žádost Soudního dvora, aby vysvětlil důvody, proč má za to, že před ním stále probíhá spor dotčený v původním řízení, poskytl předkládající soud v tomto ohledu vysvětlení dne 18. března 2019.

K přípustnosti

25 Poste Italiane a italská vláda zpochybňují přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a tvrdí, že spor, v jehož rámci byla podána, zanikl, jelikož oznámení o zahájení zadávacího řízení dotčené v původním řízení bylo po podání žaloby k předkládajícímu soudu vzato zpět.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené článkem 267 SFEU věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Jestliže se tedy položené otázky týkají výkladu nebo platnosti normy unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudek ze dne 1. října 2019, Blaise a další, C-616/17, EU:C:2019:800, bod 34, jakož i citovaná judikatura).

27 Z toho vyplývá, že k otázkám týkajícím se unijního práva se váže domněnka relevance. Soudní dvůr smí rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem odmítnout pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad nebo žádané posouzení platnosti unijní normy nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 1. října 2019, Blaise a další, C-616/17, EU:C:2019:800, bod 35, jakož i citovaná judikatura).

28 V projednávané věci je nesporné, že Poste Italiane nechala zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie* (řada S, ze dne 29. září 2018), v návaznosti na fúzi sloučením společnosti Poste Tutela s Poste Italiane, své rozhodnutí „zrušit/vzít zpět“ oznámení o zahájení zadávacího řízení dotčené v původním řízení, a že jak předkládající soud potvrdil Soudnímu dvoru dne 18. března 2019, Poste Italiane nechala zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie* (řada S, ze dne 19. ledna 2019) nové oznámení o zahájení zadávacího řízení týkajícího se domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do jejích prostor a do prostor dalších společností skupiny podniků. Společnost Pegaso navíc nezpochybňuje zrušení oznámení o zahájení zadávacího řízení dotčeného v původním řízení, i když zdůrazňuje, že předkládající soud musí rozhodnout o meritu sporu v původním řízení, zejména o otázce legality tohoto oznámení o zahájení zadávacího řízení, a to jak pro účely případného návrhu na náhradu škody, tak pro účely nákladů řízení.

29 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že bez ohledu na původní pochybnosti předkládajícího soudu v tomto ohledu předmět sporu v původním řízení skutečně zanikl.

30 Předkládající soud má nicméně za to, že aby mohl rozhodnout o žalobě, která u něho byla podána, musí nejprve vyřešit otázku, zda je příslušný o ní rozhodnout. Zdůrazňuje, že by tomu tak bylo, kdyby se zakázka dotčená v původním řízení řídila některou z unijních směrnic v oblasti veřejných zakázek.

31 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je proto přípustná.

K předběžným otázkám

Ke třetí a páté otázce

32 Podstatou třetí a páté otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně a na prvním místě, je, zda čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/25 musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na činnosti spočívající v poskytování domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do prostor takových poskytovatelů poštovních služeb, jako je společnost Poste Italiane a další společnosti patřící do její skupiny.

33 Úvodem je třeba zaprvé poznamenat, že směrnice 2014/25 zrušila a nahradila směrnici 2004/17. Pokud jde v tomto ohledu o ustanovení směrnice 2014/25, která mají v podstatě stejnou působnost jako relevantní ustanovení směrnice 2004/17, použije se judikatura Soudního dvora týkající se posledně uvedené směrnice rovněž na směrnici 2014/25.

34 Zadruhé je mezi účastnicemi řízení nesporné, že Poste Tutela a Poste Italiane mají postavení „veřejných podniků“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice 2014/25, a spadají tedy jakožto zadavatelé do osobní působnosti této směrnice. Není tedy nezbytné zkoumat otázku, zda jsou tyto podniky rovněž veřejnoprávním subjektem ve smyslu čl. 3 odst. 4 uvedené směrnice.

35 Směrnice 2014/25 se podle svého čl. 13 odst. 1 vztahuje na činnosti související s poskytováním jednak poštovních služeb a jednak jiných služeb než poštovních pod podmínkou, že jsou tyto jiné služby poskytovány subjektem, který rovněž poskytuje poštovní služby. Pojmy „poštovní služby“ a „jiné služby

než poštovní služby“ jsou definovány v čl. 13 odst. 2 písm. b) a c) této směrnice, přičemž poštovní služby jsou služby spočívající ve výběru, třídění, přepravě a dodávání poštovních zásilek, a jiné služby než poštovní služby jsou služby řízení doručovacích služeb, jakož i některé služby týkající se jiných než poštovních zásilek, jako je neadresná reklamní pošta.

36 Článek 19 odst. 1 uvedené směrnice navíc stanoví, že se uvedená směrnice nevztahuje na zakázky, které zadavatelé zadávají za jiným účelem, než je vykonávání jejich činností uvedených v jejích článcích 8 až 14.

37 V této souvislosti již Soudní dvůr ohledně směrnice 2004/17 rozhodl, že se vztahuje nejen na zakázky zadávané v oblasti některé z činností, které jsou výslovně uvedeny v článcích 3 až 7 této směrnice, ale i na zakázky, které ačkoli mají odlišnou povahu, a mohly by tedy běžně spadat do rozsahu působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132), slouží výkonu činností vymezených ve směrnici 2004/17. Soudní dvůr z toho vyvodil, že pokud zakázka zadávaná zadavatelem souvisí s činností vykonávanou tímto zadavatelem v odvětvích, která jsou uvedena v článcích 3 až 7 této směrnice, v tom smyslu, že tato zakázka byla zadána v souvislosti s výkonem činností v některém z těchto odvětví a pro jeho účely, musí se na tuto zakázku vztahovat postupy, které stanoví uvedená směrnice (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. dubna 2008, Ing. Aigner, C-393/06, EU:C:2008:213, body 31 a 56 až 59, jakož i ze dne 19. dubna 2018, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-152/17, EU:C:2018:264, bod 26).

38 Článek 6 odst. 1 směrnice 2004/17 se přitom vztahoval zejména na „činnosti související s poskytováním poštovních služeb“ a čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/25, který jej nahradil, definuje její působnost tak, že odkazuje zejména na „činnosti související s poskytováním poštovních služeb“.

39 Za těchto podmínek a jak vyplývá ze srovnání návětí těchto dvou ustanovení, působnost *ratione materiae* směrnice 2014/25 nemůže být vykládána restriktivněji než působnost směrnice 2004/17, a být tedy omezena pouze na činnosti poskytování poštovních služeb jako takových, ale zahrnuje také činnosti související s poskytováním takových služeb.

40 Z toho vyplývá, že výklad podaný Soudním dvorem v jeho judikatuře uvedené v bodě 37 tohoto rozsudku, která spočívá na systematickém výkladu směrnic 2004/17 a 2004/18, je od vstupu směrnice 2014/25 v platnost potvrzen zněním jejího čl. 13 odst. 1, který vymezuje oblast působnosti této nové směrnice.

41 Je tedy třeba určit, zda jak tvrdí společnost Pegaso a Evropská komise, lze mít u takových služeb, jako jsou služby dotčené v původním řízení, za to, že souvisejí ve smyslu bodu 37 tohoto rozsudku s činností vykonávanou dotyčným zadavatelem v oblasti poštovních služeb.

42 K tomu, aby souvislost mezi dotčenou zakázkou a odvětvím poštovních služeb mohla sloužit výkonu činnosti spadající do tohoto odvětví, nemůže být jakékoli povahy, neboť jinak by byl narušen smysl čl. 19 odst. 1 směrnice 2014/25. K tomu, aby bylo možné konstatovat, že mezi uvedenou zakázkou a činností v odvětví poštovních služeb existuje souvislost ve smyslu čl. 13 odst. 1 této směrnice, totiž nestačí, aby služby, které jsou předmětem této zakázky, přispívaly pozitivně k činnostem zadavatele a zvyšovaly jejich ziskovost.

43 Je tedy třeba mít za to, že mezi činnosti související s poskytováním poštovních služeb ve smyslu tohoto ustanovení spadají všechny činnosti, které skutečně slouží výkonu činnosti v odvětví poštovních služeb tím, že umožňují řádné uskutečnění této činnosti s ohledem na obvyklé podmínky jejího výkonu, přičemž jsou vyloučeny činnosti vykonávané za jiným účelem, než je provozování dotyčné odvětvové činnosti.

44 Totéž platí pro činnosti, které, jelikož mají doplňkovou a průřezovou povahu, by mohly za jiných okolností sloužit výkonu jiných činností, které nespadají do působnosti směrnice, která se týká zvláštních odvětví.

45 V projednávané věci si lze stěží představit, že by poštovní služby mohly být řádně poskytovány bez domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostních služeb u vstupů do prostor dotyčného dodavatele. Toto konstatování platí jak pro prostory, které jsou přístupné příjemcům poštovních služeb, a slouží tedy příjmu veřejnosti, tak pro prostory používané pro výkon administrativních funkcí. Jak totiž uvedl generální advokát v bodě 116 svého stanoviska, poskytování poštovních služeb zahrnuje rovněž řízení a plánování těchto služeb.

46 Za těchto podmínek nelze na takovou zakázku, jako je zakázka dotčená v původním řízení, nahlížet tak, že je zadávána k jiným účelům než k výkonu činnosti spadající do odvětví poštovních služeb ve smyslu čl. 19 odst. 1 směrnice 2014/25, a má naopak s ohledem na úvahy uvedené v bodě 43 tohoto rozsudku souvislost s touto činností, která odůvodňuje, aby podléhala režimu zavedenému touto směrnicí.

47 S ohledem na skutečnost, že Poste Italiane má postavení veřejného podniku ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice 2014/25, jak bylo uvedeno v bodě 34 tohoto rozsudku, a že služby dotčené v původním řízení jsou činnosti související s poskytováním poštovních služeb, jejichž výkonu skutečně slouží, je tedy tato směrnice použitelná jak *ratione personae*, tak *ratione materiae* na zakázku dotčenou v původním řízení.

48 Takový závěr není vyvrácen tvrzením společnosti Poste Italiane, podle něhož jsou činnosti v oblasti domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostních služeb, které jsou předmětem dotčeného zadávacího řízení, poskytovány rovněž ve prospěch činností, které nespadají do věcné působnosti směrnice 2014/25, jako jsou platební služby, mobilní telefonní služby, pojišťovací služby nebo digitální služby.

49 Jak totiž v podstatě uvedl generální advokát v bodech 119 a 120 svého stanoviska, čl. 6 odst. 1 směrnice 2014/25 stanoví, že v případě zakázek určených k pokrytí několika činností mohou zadavatelé rozhodnout o zadání různých zakázek pro každou z jednotlivých činností nebo zadat jedinou zakázku. V tomto druhém případě z čl. 6 odst. 2 této směrnice vyplývá, že tato jediná zakázka se řídí pravidly vztahujícími se na činnost, které se týká především.

50 Informace poskytnuté Soudnímu dvoru však neumožňují zjistit, zda byla v daném případě dotčená zakázka určena především pro činnosti nespadající do věcné působnosti směrnice 2014/25.

51 V rámci informací poskytnutých Soudnímu dvoru a s výhradou ověření předkládajícím soudem nelze mít tedy za to, že zakázka dotčená v původním řízení nespadá do věcné působnosti směrnice 2014/25.

52 S ohledem na výše uvedené je třeba na třetí a pátou otázku odpovědět tak, že čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/25 musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na činnosti spočívající v poskytování domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do prostor poskytovatelů poštovních služeb, pokud tyto činnosti souvisejí s činností spadající do odvětví poštovních služeb v tom smyslu, že slouží skutečně výkonu této činnosti tím, že umožňují její řádné uskutečnění s ohledem na obvyklé podmínky jejího výkonu.

K ostatním otázkám

53 S ohledem na odpověď podanou na třetí a pátou otázku není namístě odpovídat na další položené otázky.

K nákladům řízení

54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na činnosti spočívající v poskytování domovnických služeb, služeb recepce a bezpečnostní služby u vstupů do prostor poskytovatelů poštovních služeb, pokud tyto činnosti souvisejí s činností spadající do odvětví poštovních služeb v tom smyslu, že slouží skutečně výkonu této činnosti tím, že umožňují její řádné uskutečnění s ohledem na obvyklé podmínky jejího výkonu.

Podpisy.